

NAŠI PJEVAČKI ZBOROVI

Proslava na blagdan sv. Cecilije u Zagrebu

Institut za crkvenu glazbu želio je da se blagdan sv. Cecilije, zaštitnice svete glazbe (23. XI), u Zagrebu, glavnom gradu Hrvatske, što svečanije proslavi. Zato je zamolio zagrebačkog nadbiskupa Franju Kuharića, da predsjedava euharistijskom slavlju, što je on rado prahvatio. Institut je također uputio poziv svim zagrebačkim zborovima da zajednički prisustvuju svečanoj pontifikalnoj misi u zagrebačkoj prvostolnici.

Za vrijeme bogoslužja pjevala se pučka misa (kongresna) od M. Leščana. Zbor Instituta za crkvenu glazbu, koji se nalazio na koru, pjevao je dionicu zborova, a zbor bogoslova i ostali učesnici dionicu puka. Na orguljama je pratio naš koncertni majstor Anđelko Klobučar. Gospodin Nadbiskup održao je prigodnu homiliju, u kojoj je posebno naglasio važnost pjevanja u obnovljenoj liturgiji. (Cijeli tekst homilije vidi u Uvodniku). Na prikazanje je 3-glasni ženski zbor. Instituta pjevao motet D. Bartolucci-a »Cantantibus organis«. Za vrijeme dijeljenja sv. Pricesti katedralni zbor bogoslova izveo je dvije 4-glasne euharistijske skladbe.

Poslije liturgijskog slavlja prof. Klobučar izveo je na orguljama Toccato od Boëllmanna.

Trebalo bi razmisliti što bi se moglo učiniti, da se ubuduće proslava ne bi sastojala samo u prisustvovanju euharistijskom slavlju. Zagreb ima dosta pjevačkih zborova. Možda bi došlo u obzir predavanje o današnjoj situaciji u crkvenoj glazbi; ili koncert raznih zborova; ili natjecanje zborova, a žiri bi izabrao najbolje zborove kojima bi se podijelile plakete, diplome ili nešto slično. Zato očekujemo da zborovode porazgovore sa svojim pjevačima i što prije pošalju svoje prijedloge na Institut za crkvenu glazbu da se može zajednički odlučiti i obavijestiti sve zborove o načinu proslave sv. Cecilije u 1972.

J. K.

Pjevački zbor sv. Cecilije — Petrinja

Petrinjci su uvijek voljeli pjevati. Imaju izraziti smisao za pjevanje i vrlo ugodne glasove. Rado sudjeluju u amaterskim pjevačkim društvima i crkvenom pjevačkom zboru.

U našoj sestarskoj kronici je zapisano da je 1930. godine Stjepan Križanić, profesor na ovdášnjoj učiteljskoj školi, osnovao sa svojim đacima mješoviti crkveni zbor. Kasnije je on postao građanski načelnik, ali je i dalje radio sa zborom. Nakon njegove smrti zbor se raspao. 1939. godine došao je u Petrinju za kapelana g. Lazički. On je ponovno organizirao djelovanje zbora sv. Cecilije. U tom razdoblju zbor je postigao i na izvanliturgijskim nastupima znatne uspjehe. Početkom II svjetskog rata zbor se je ponovno raspao. Od 1942. g. do sada neprestano djeluje u svojoj župskoj crkvi sv. Lovre.

U najnovije vrijeme se je bio smanjio broj pjevača, no zbor se opet popunjava. Svi nastojimo, osobito g. župnik dr Antun Bogdan i g. kapelan Branko Bukvić, da naš zbor i sada dostigne uspjehe, koje je nekada imao. Sastajemo se jedamput tjedno. Vježbamo skladbe naših starijih i novijih

skladatelja. Vježbama redovito prisustvuju g. župnik i g. kapelan, a kad mogu pjevaju s nama za vrijeme bogoslužja. Za blagdan sv. Cecilije g. župnik je za pjevače priredio malu zakusku, zamolio ih da marljivo dolaze na vježbe i zahvalio im na dosadašnjoj suradnji.

Približavaju se Božićni blagdani. U Petrinji se na osobito svečani način slave božićni blagdani. Postoji i knjižica od Marka Trčak-Ocvireka: Hrvatski božićni običaji iz Petrinje, u kojoj na početku piše: »Ni jedan crkveni blagdan nije tako izrazito općenarodni blagdan, kao što je to baš Božić, blagdan djece male i velike. Božić je jedini crkveni blagdan koji je narodna duša posve upila i iz dna duše kliknula i opjevala ga svojim prekrasnim melodijama slaveći Svevišnjega Mada narod jedva još stvara nove pjesme, ali on zato čuva stare i pjeva ih jednakom ljubavlju, kao i oni koji su ih stvarali.« Čvrsto se nadamo da će naš zbor pjevati iz pune duše drage božićne popijevke i da će ih topli božićni ugođaj okupiti u velikom broju u župnoj crkvi sv. Lovre u Petrinji.

S. M. LJ.

Krapina — dan sv. Cecilije

Našu zaštitnicu sv. Ceciliju proslavili smo pjevanom sv. Misom koju je služio naš kapelan Stjepan Krklec. Većina pjevača pristupila je sv. Pricesti. Rekli su nam da smo za vrijeme službe Božje lijepo i pobožno pjevali. Zatim smo imali malu zakusku i slušali glazbu s gramofonskih ploča. Svi smo bili radni i veseli u Kristu. Prečasni gospodin župnik nam je održao pobudni govor u kojemu je osobito istakao da pjevači trebaju pjevati s osjećajem, proživljavajući ono što pjevaju, jer se jedino tako mogu istinski uključiti u otajstvo koje se slavi. Na kraju su pjevači dobili posebne uspomene.

Pjevački mješoviti zbor osnovala sam prošle godine. Gospođe su najrevniji i najpožrtvovaniji članovi. Njima je stalo do toga da nauče lijepo pjevati. Muškarci nisu tako revni. Dolaze samo za velike blagdane. Godinama sam pjevala s gimnazijkama i učenicama iz osnovne škole, no uvijek su njihove školske vježbe otežavale da se svi sakupe u prikladno vrijeme. Osim toga, kada završe gimnaziju, neke otiđu na studij, druge ne mogu sudjelovati u zboru zbog zaposlenja itd. pa uvijek treba počinjati iznova.

S djecom imam pjevanje iza vjeronauka, a nedjeljom prije njihove sv. Mise. Blagdanom pjeva zbor, no uvijek umetnemo i nešto pučkog. Inače redovito pjeva puk. To je želja našeg prečasnog i puka. Jedne godine došao je katedralni pjevački zbor iz Zagreba. Pjevali su vrlo lijepo, ali narod bijaše nezadovoljan. Vraćajući se svojim kućama (bilo je proštenje na Trškom vrhu) pitali su me: »Zakaj ste te pjevače naručili? Mi se nismo nič napopjevali!«

S. Radislava Toth